

COVID 19 og manifestationerne

jun 13, 2020 | [Carlsens Klumme](#)

Jan Carlsen

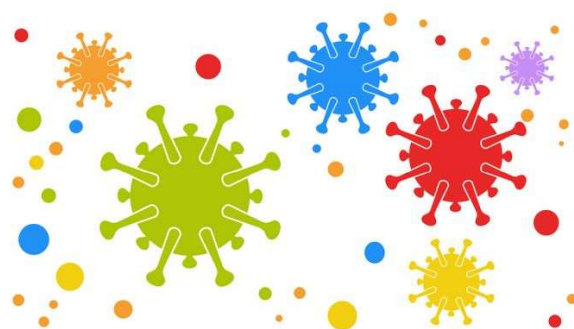
DBU Diplominstruktør og medlem af DBUs lovgruppe samt klummeskribent

13-06-2020

Det var ellers noget af en afslutningsrunde, vi fik i Superligaen, hvor kampen om den eftertragtede 8. plads blev nøjagtig så spændende som forventet, og hvor placeringen skiftede hænder flere gange i en hektisk slutfase. Det var i hvert en løsning, der fungerede, og man slap for andre års overvejelser, om det nu bedst kunne betale sig at tabe eller vinde – uden at jeg dermed siger, at nogen gjorde det med vilje, men det siger sig selv, at motivationen er størst, når der er noget at kæmpe for. Nu kan vi så se frem mod et spændende slutspil i begge ender af tabellen – nok også mere spændende, end jeg havde troet, for der er da blevet vist svaghedstegn både hist og pist. Meget naturligt, når hjulene lige skal løbes igang igen efter tre måneders pause, hvor også træningsformerne har været utraditionelle.

Heldigvis var der med dommerøjne ikke noget, der kunne ramme de store overskrifter – bevares, der var en håndfuld ting, som vi som feinschmeckere kan diskutere, men ikke noget, der i sidste ende fik praktisk betydning. Så den sportslige afvikling var, som den skulle være, og detaljerne tager vi på nogle interne samlinger. Det er jo fremdeles kunsten at få dommerne til at lægge den samme linje, men uanset

hvor mange videoclips, som vi tyrer igennem og giver facit på, vil det altid være den individuelle vurdering hos den enkelte dommer i den enkelte kamp, hvordan han lige opfatter situationen fra sin vinkel. VAR kommer til at give en ekstra dimension her, når det kommer på banen, men det tager vi til den tid.

COVID 19-restriktionerne fungerede også fint efter omstændighederne, og det gik mere gnidningsløst med at få holdene samtidig på banen (fra hvert sit verdenshjørne), end det gjorde i årets første runde. Og så fik vi nogle tilskuere igen, omend i begrænset omfang, i kampen i Vejle tirsdag aften. Vi bevæger os trods alt langsomt mod normale tilstande. En anden ændring affødt af den usædvanlige situation var muligheden for at have fem udskiftninger fordelt på tre spilstop (udskiftning i pausen tæller ikke med som et spilstop), og mange havde været bekymret for, om det ville bryde rytmen. Det synes jeg egentlig ikke, at det har gjort – selvfølgelig kommer der flere stop, og selvfølgelig kan det i yderste konsekvens udnyttes taktisk mod slutningen af kampen, men det kunne den gamle udskiftningsregel jo også. Alle lader til at have taget det til sig og brugt reglen i den ånd, den er lavet – at fordele et hårdt program på flere spillere, så man nedsætter risikoen for belastningsskader. Der har heller ikke været de store forståelsesproblemer omkring selve reglen – stemmer fint med erfaringer fra de UEFA-turneringer, hvor man har haft reglen i et par år.

Nu skriver jeg dette onsdag eftermiddag, altså før pokalsemifinalerne i aften, men det kommer forhåbentlig også til at gå smertefrit. Der er jo det lille raffinement, at man i forvejen havde reglen om, at man fik tildelt en ekstra udskiftning, hvis kampen skulle gå i forlænget spilletid – og den regel skal nu kombineres med det nye med fem udskiftninger. Så skulle der komme forlænget spilletid, har man totalt seks udskiftninger fordelt på fire spilstop. 'Ubrugte' udskiftninger og spilstop kan overføres til den

forlængede spilletid – og udskiftninger både i pausen mellem den ordinære kamp og den forlængede spilletid og det korte sidebytte mellem halvlegene i den forlængede spilletid er gratis, hvad spilstop angår. Men så stopper fortryllelsen også – der kan ikke overføres udskiftninger til en eventuel straffesparkskonkurrence, for her er det som altid kun de spillere, der var på banen ved den forlængede spilletids afslutning (eller midlertidigt havde forladt den), der kan deltage. Eneste mulighed for udskiftning i en straffesparkskonkurrence er fremdeles af den målmand, som bliver skadet undervejs, og det endda kun, hvis der stadig er udskiftninger tilbage på kontoen. Der skal nok blive noget at se til, og tungen skal holdes lige i munden, men forhåbentlig går det alltsammen.

For lige at runde COVID 19-sagen af, spurgte en læser mig for et par uger siden, hvordan man kunne tænke sig, at denne virus ville påvirke fodboldspillet nu og på længere sigt. Kunne man f.eks. tænke sig advarsler stukket ud, hvis spillerne ligger i en bunke i jubel, man krammer målscoren eller laver high-five ved en udskiftning? Spændende spørgsmål, men det er værd at understrege, at fodboldloven er nøjagtig, som den hele tiden har været (bortset fra den midlertidige mulighed for de fem udskiftninger). Man kan heller ikke – som nogle har spurgt om – forhindre, at spillerne står tæt på hinanden før dødbolde. I murepæknings skal angriberne jo være en meter væk fra muren, så den side af sagen burde allerede være efter alle love og forordninger.

Hvad scoringsjubel angår, kunne man i teorien godt argumentere for, at det grundlæggende kriterium 'overskrider de almindelige grænser for opførsel på en fodboldbane' i disse tider har rykket sig i takt med samfundets grænser – men i den virkelige verden har det vist sig ikke at være et problem. Spillerne klarer det helt fint med selvjustits. Det centrale er, at dommeren kommer ikke til at lege politimand og uddele advarsler for f.eks. high-five, ligesom FIFA direkte har været ude at sige, at spyttet på banen ikke er dommerens problem – medmindre selvfølgelig det er efter en anden person, for så taler vi om udvisning. Om COVID-19 så på sigt kan føre til nogle regelændringer, er det for tidligt at spekulere i. Den menneskelige adfærd er jo svær at regulere i alle detaljer, som man også ser det alle andre steder i samfundet, så jeg har umiddelbart svært ved at forestille mig det – omvendt skal man jo ikke lade sig overraske over

noget som helst, når man er oppe imod ukendte kræfter. De kommende uger vil gøre os klogere, i takt med at turneringerne genåbner.

Som om det ikke var nok, kom de ulykkelige begivenheder i USA også til at give nogle komplikationer at tage stilling til. I sidste uge var jeg inde på slogans på undershirts og andet udstyr, hvor dommeren ikke skal uddele advarsler, men blot indberette, så en disciplinærinstans kan tage stilling til, hvad de vil gøre. Det er jo en grim saks at sidde i, for på den ene side er der ingen tvivl om, at politiske slogans (eller handlinger) er forbudt efter fodboldloven, og omvendt kører snart sagt alle forbund antiracisme-kampagner. Så der er to modsatrettede synspunkter her – og begynder man først at sortere i, hvilke politiske budskaber, der er i orden, og hvilke der ikke er, er man godt på vej ned ad en yderst farlig glidebane. Jeg har godt set, at FIFA-præsident Infantino i anledning af trøjerne i Tyskland har været ude at sige, at aktionerne nærmere fortjener bifald end straf, men han har jo også en hel verden at skulle tage hensyn til. I sidste ende er det de enkelte forbund, der skal lægge linjen, og dér har jeg fuld tillid til, at man vil lade fornuften råde – men som sagt: det er ude af dommerens hænder. Skal vi tage det højere juridiske skoleridt, så indberetter dommeren det passerede som udøvende magt, og så tager disciplinærinstansen over som dømmende magt. Og de to ting blander man ikke sammen (i hvert fald ikke på disse kanter).

Oven i trøjebudskaberne kom så i weekendens kampe et par tilfælde, hvor spillerne kollektivt knælede før kampen eller kort inde i kampen – igen en USA-reference, her til NFL-spilleren Colin Kaepernick's handling i 2016. Og svaret bliver det samme: dommeren skal ikke foretage sig andet end at indberette det som en 'speciel hændelse', og så er resten op til disciplinærinstansen. På den måde er det ikke anderledes, end hvis der var blevet affyret 25 romerlys, kommet en baneløber på banen, eller kampen havde måttet afbrydes midlertidigt på grund af torden, tilskueroiligheder eller andet. Så fodboldloven kan meget – men der er heldigvis også rigtig meget, som den ikke føler for at blande sig i.

Til sidst en lille smule om, hvad der ligger på lageret (og alle gode forslag til emner er stadig velkomne): en læser undrer sig over, hvor lidt respekt der er om dommerne i en kamp, f.eks. samlingen med NFL. Der er også ønsker på at dykke ned i dommernes forberedelse til en kamp – og hvad det egentlig er,

vi som observatører vurderer på, når vi er i funktion. Og der er et forslag om at gå ind i dommerens brug af fløjten, typer af fløjter og det forskellige udtryk, som forskellige dommere giver. Alle rigtig gode emner, som bare lige kræver noget research.

Om to uger løfter jeg sløret for årets lovændringer, som træder i kraft fra næste sæson – og ellers gælder det som sædvanlig, at aktuelle emner som oftest vinder (mens læserne stadig kan huske situationerne). Men fortvivl ikke, før eller senere skal jeg nok komme rundt.